

[Kim Behnke]

til Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte: Hvordan skal de to udtalelser fortolkes?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg opfattede hr. Peter Brixtoftes indlæg som en fortsættelse af andre indlæg, hvor man ligesom har forsøgt at lægge noget af regeringens ansvar over på de partier, der var med til at gennemføre ambilovgivningen i sin tid, og derfor vil jeg meget gerne fastslå, så det ikke kan misforstås, at Socialdemokratiet ikke havde nogen som helst anledning til at tro, at man kunne risikere en dom som den aktuelle.

Socialdemokratiet måtte henholde sig til de oplysninger, regeringen gav under Folketingets behandling af sagen, og det gjorde vi. Og problemet i sagen er jo, i hvilket omfang regeringen har modtaget langt mere foruroligende vurderinger fra sine juridiske rådgivere og fra EF end det, der blev fremlagt for Folketinget. I hvert fald er det jo klart, at der har været en række faresignaler fra tiden kort efter lovforslagets vedtagelse helt frem til december 1991, da man omsider tog sig sammen til at ændre lovens tekniske bestemmelser, så der ikke længere var noget problem i forholdet til EF. Jeg synes, det er en meget stor forsømmelighed fra regeringens side, at man ikke på noget tidspunkt fra december 1987 og helt frem til december 1991 har taget anledning til at få bragt disse tekniske ting i orden, så vi i dag står med et problem af en lidt uoverskuelig størrelsesorden, i hvert fald indtil videre.

Der er altså mange, mange punkter undervejs, hvor man kan anfægte regeringens ansvar, både for at levere oplysninger og for at handle i konsekvens af de oplysninger, man har. Og jeg synes ikke, det er noget godt argument, men tværtimod et meget, meget ringe argument, hr. Peter Brixtofte, når man henviser til en artikel i dagbladet Børsen fra december 1987, hvor Det Danske Handelskammer har udtalt sig om sagen. Hr. Peter Brixtofte ved jo udmærket godt, at i forbindelse med en hvilken som helst afgiftsomlægning kan der være snesevis af interessegrupper, der henvender sig og ytrer betænkeligheder og bruger argumenter af den ene eller anden art. Det er ikke den slags indlæg, der skal danne grundlag for Folketingets vurderinger, det er regeringens juridiske ekspertise og fremlæggelsen af samtlige

juridiske argumenter, der skal afgøre, om Folketinget er på sikker grund. Derfor er den argumentation totalt irrelevant, og jeg vil egentlig frabede mig at høre mere af den slags.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil understrege, at SF naturligvis står ved sit ansvar. I denne sag gav det sig udtryk i, at vi stemte imod ambiloven, men man kunne godt få et andet indtryk af det citat, hr. Peter Brixtofte pillede ud af en større sammenhæng.

Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Peter Brixtofte kan sige, at alle aspekter er endevendt og er kendt af de implicerede parter, fordi der et eller andet sted i en eller anden obskur fagpresse – i Børsen eller et andet sted – har stået en artikel om et eller andet, vi burde have kendt. Vi har spurgt den ansvarlige minister tre gange, og tre gange har ministeren meddelt Folketingets medlemmer, at man ikke så nogen grund til bekymring.

På den baggrund er det da forbløffende, at hr. Peter Brixtofte kan sige, at alle vidste, at der var et problem. Jamen havde det da så ikke været rimeligt, om Folketinget var blevet orienteret om det? Det er også forbløffende, at hr. Peter Brixtofte kan sige, at alle vidste da, at man tog en chance. Jamen havde det da så ikke også været rimeligt, om Folketingets Skatteudvalg var blevet orienteret om, at der var altså tale om, at man tog en chance? Og hvis man var så sikker på, at der var tale om at tage en chance, havde det så været nødvendigt at køre videre med arbejdsmarkedsbidraget i 4 år, så vi nu står i den aktuelle situation? Havde det ikke været rimeligt at løse problemet på et tidligere tidspunkt, så det ikke havde været nødvendigt at hasteindkalde os i december måned, fordi man skulle klare sagen i huj og hast fra den ene dag til den anden? Og havde det ikke været rimeligt, når man nu vidste, at man tog en chance, om Skatteministeriet havde stabet et beredskab på benene for det tilfælde, at man tabte sagen?

Og hr. Peter Brixtofte har jo fundamentalt uret, når han siger, at nu skal vi selvfølgelig rette os efter EF-dommen. Hele operationen i Folketingets Skatteudvalg handler jo lige præcis om, at vi ikke skal rette os efter EF-dommen. Naturligvis skal erhvervslivet ikke have de 55 mia. kr. tilbage, deri er jeg ikke uenig